

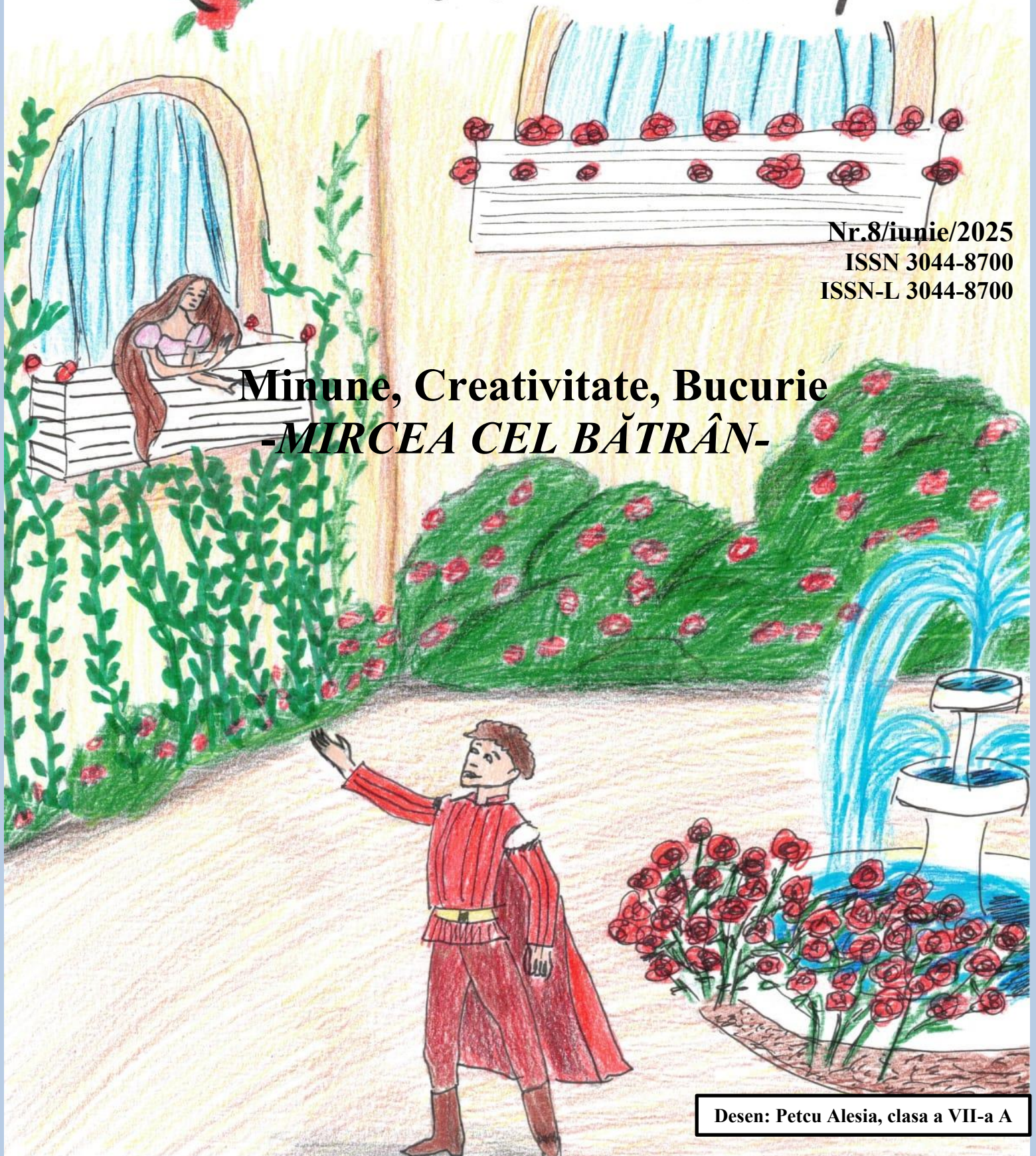
Romeo și Julieta de William Shakespeare

Nr.8/iunie/2025

ISSN 3044-8700

ISSN-L 3044-8700

Minune, Creativitate, Bucurie
-MIRCEA CEL BĂTRÂN-

Desen: Petcu Alesia, clasa a VII-a A

Revistă școlară pentru minte, suflet și literatură

Redactor-șef: prof. dr. Ene Claudia

Colegiul de redacție:

prof. Ioniță Corina

prof. Dragne Joicuța

prof. înv. primar, Caraconcea Cristina

prof. Grad Nadia

prof. Buzea Daniela

prof. Vasile Georgeta

prof. Dragomir Nicoleta

prof. Beșcucă Vasilica

prof. Borcoman Mihaela

DTP: prof. înv. primar, Caraconcea Cristina

Adresa: Strada „Nicolae Iorga”, Nr. 34, Municipiul Giurgiu, Județ Giurgiu

Telefon: 0720596837

E-mail: claudia.ene15@yahoo.com

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor cuprinse în această publicație revine autorilor acestora.

CUPRINS

- **La pas prin școala mea pag. 4-5**
- **Curiozități despre luna... iunie pag. 6-7**
- **De la profesorii noștri aflăm despre**
 - *Profesorul cu cartea de prof. Ene Claudiapag. 8-10*
 - *Alexandru cel Mare de prof. Beșcucă Vasilica pag. 11-12*
 - *Evaluarea Națională – câteva reflecții pag. 12*
- **Reușite școlare și extrașcolare**
 - *Minionii – tradiție de suflet la „Târgul Jucărilor Vechi” pag. 13-14*
 - *Minionii și zâmbetele sănătoase – „Micii Stomatologi” pag. 14-16*
 - *Premierea de sfârșit de an școlar pag. 17*
- **Din creațiile elevilor noștri**
 - Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”, *Întâlnire cu Apolodor..... pag. 18*
 - Ciocan Briana Florentina, clasa a V-a A, „MCB”, *Apolodor matematician pag. 18-19*
 - Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”, *Aventura labirintului misterios..... pag. 19-20*
 - Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”, *Grădina magică..... pag. 20*
 - Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”, *Lumea mea altfel cu Olguța..... pag. 20-21*
 - Sîrbu Sofia, clasa a V-a A, „MCB”, *Grădina secretă pag. 21*
 - Sîrbu Sofia, clasa a V-a A, „MCB”, *O poveste cu Olguța..... pag. 21-22*
 - Petcu Alesia Claudia Gabriela, clasa a VII-a A, „MCB”, *Decibal..... pag. 22-23*
- **Instantanee în imagini pag. 24-26**

La pas prin școala mea

*Prof. înv. primar,
Caraconcea Cristina*

Închiderea Proiectului educațional „Sufletul care iubește, nu rănește!”

În data de 13 iunie 2025, la Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân” Giurgiu a avut loc închiderea Proiectului educațional „Sufletul care iubește, nu rănește!”, parte a Programului Național „Împreună prindem curaj” – inițiat de ME și CJRAE Giurgiu.

Proiectul s-a desfășurat între noiembrie 2024 și mai 2025. Este al doilea an în care școala noastră a obținut dreptul de a participa la acest program național.

Scopul proiectului:

- Crearea unui climat sigur, primitiv și de susținere pentru preșcolari/elevi și părinți la nivelul unităților de învățământ;
- Capacitarea/Împuternicirea preșcolarilor/elevilor să raporteze faptele de violență și a martorilor să adopte strategii de susținere a victimelor și descurajare a comportamentelor violente ale autorilor;
- Îmbunătățirea abilităților sociale și emoționale ale preșcolarilor/elevilor, inclusiv a capacității acestora de identificare, interpretare, exprimare și autocontrol/autoreglare a emoțiilor într-o manieră constructivă față de sine și față de ceilalți;
- Conștientizarea consecințelor asociate săvârșirii faptelor.

Obiectivul general al proiectului unității noastre școlare constă în prevenirea și reducerea violenței și a infracțiunilor în mediul școlar.

Obiectivele smart ale proiectului:

- Să realizăm un mediu prietenos în care elevii noștri să se regăsească și să-și poată desfășura activitățile într-un cadru sigur;
- Să sensibilizăm toți actorii școlii cu privire la sursele, cauzele și efectele fenomenelor de violență în școală;
- Să atragem și să implicăm reprezentanții comunității în acțiuni de prevenire și combatere a violenței în școală;
- Să formăm aptitudini și atitudini morale în spiritul prevenirii și înlăturării violenței în grup;
- Să dezvoltăm creativitatea în diverse domenii prin artă, prin realizarea unor materiale care să fie expuse în sălile de clasă, pe holurile școlii, prin vizite (muzee, teatru).

Grup țintă este format din elevi din ciclul primar și gimnazial, cadre didactice

Beneficiari/resurse umane sunt elevii din grupul țintă, cadre didactice, părinți, comunitatea locală.

La această activitate au fost prezenți o parte dintre reprezentanți ai partenerilor implicați în acest proiect, iar din partea școlii noastre au participat inițiatorii proiectului: prof. Corina Ioniță (director), prof. Joicuța Dragne (director adjunct), prof. înv. primar David Veronica, Prof. înv. primar Garofița Puflea, prof. înv. primar Cristina Țăranu, prof. înv. primar Cristina Caraconcea, precum și alte cadre didactice ce au implementat acest proiect în școală.

Dintre activitățile proiectului amintim:

- activitate de prevenire – „Experiențele de viață ne formează caracterul” - expuneri pentru elevi și părinți privind efectele produse de violență, prin prezentarea unor cazuri reale; vizite la Tribunalul Giurgiu și la Penitenciarul Giurgiu
- workshop – „Arborele binelui”- ateliere pentru conștientizarea efectelor săvârșirii faptelor bune, în mediul școlar și în afara acestuia, având ca invitați-preoți, d-na consilier școlar.
- „Albafetul nonviolentei” – realizarea unui E-book, conținând mesaje ce combat violența, propuse de elevii implicați în proiect.
- „Eroi au fost, eroi sunt încă” – vizitarea Muzeului Județean „Teoharie Antonescu” / descoperirea faptelor de vitejie ale înaintașilor lor, în cadrul „Clubului de lectură” al școlii.

Partenerii noștri în acest proiect au fost: CJRAE Giurgiu, ISJ Giurgiu, Poliția Giurgiu, Jandarmeria Giurgiu, DGASPC Giurgiu, Muzeul Jud. „Teoharie Antonescu”, Palatul Copiilor Giurgiu, Centrul cultural „Ion Vinea”, preot- Biserica Sf. Gheorghe, Tribunalul Giurgiu.

Bugetul proiectului a fost de 5000 de lei.

Curiozități despre... luna iunie

prof. Dragne Joicuța

Câteva date istorice:

- 11¹ iunie 1848 – Începutul revoluției pașoptiste în București și formarea guvernului provizoriu al Valahiei;
- 11 iunie 1948 – Marea Adunare Națională a votat *Legea nr. 119* privind naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de asigurări și de transport.

11 iunie 1184 î.Hr. - Potrivit istoricului Eratosthene, în această zi Troia a fost arsă. *Războiul troian* a început după răpirea frumoasei Elena, soția regelui Spartei, Menelau, de către troianul Paris.

Potrivit legendei, Elena ar fi fost promisa lui Paris chiar de către zeița Afrodita.

Sfârșitul războiului a venit în urma aplicării unui șiretlic.

Ulise a născocit un gigantic cal de lemn, gol în interior, (calul era animal sacru în Troia), pe care erau inscripționate următoarele:

Grecii dedică această ofrandă zeiței Atena, pentru întoarcerea lor acasă.

Fiind gol în interior, calul a fost umplut cu soldați, aflați sub comanda lui Ulise.

Restul armatei a ars taberele și s-a îndreptat cu corăbiile spre Tenedos.

Când troienii au descoperit că grecii au plecat, crezând că războiul s-a încheiat, s-au bucurat și au dus calul în cetate, fără să aibă bănuiala ca în interiorul acestuia se aflau luptători dușmani.

În timpul nopții aceștia au ucis gărzile și au deschis porțile cetății în fața armatei grecești invadatoare.

Ioan Vodă cel Viteaz (alternativ Ioan Vodă cel Cumplit sau Ioan Vodă Armeanul; n. 1521 – d. 1574) a fost domnul Moldovei din februarie 1572 până în iunie 1574. Era fiul lui Ștefăniță cu armeanca Serpega. După domnia sa, în Moldova a fost introdusă instituția mucarului².

11 iunie 1574 - Oastea moldo-cazaca, asediata și lipsită de apă, s-a predat turcilor la Răscani.

A fost ucis domnitorul Moldovei, Ioan Voda cel Cumplit, iar Moldova prădată.

11 iunie 1644 - Fizicianul Evangelista Torricelli, inventatorul barometrului, (n.15 octombrie 1608- d.25 octombrie 1647), efectuează prima experiență de măsurare a presiunii atmosferice.

Pe 25 iunie 1441 se face prima mențiune a Adunării Țării în Moldova; în Țara Românească va fi menționată pentru prima dată în 1522. Pe 25 iunie 1923 s-a înființat Clubul Rapid București (atunci CFR București). Pe 25 iunie 1950 se înregistrează începutul războiului coreean, încheiat prin semnarea la Panmunjom, la 27 iulie 1953, a armistițiului dintre Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Coreea.

11 iunie 1770 - Exploratorul englez James Cook a descoperit *Marea Bariera de Corali* din largul coastei australiene.

11 iunie 1780 - A apărut, în limba latină, prima gramatică a limbii române – “*Elementa linguae daco-romanae sive valachicae*” de Samuil Micu și Gheorghe Șincai. 11 iunie 1941 - Acordurile romano-germane de la Munchen și Berchtesgaden.

¹ <https://www.unitischimbam.ro/evenimentele-zilei-de-11-iunie-in-istorie/>.

1. Confirmarea domnitorilor români de către Poarta Otomană:

În evul mediu, domnitorii români trebuiau să obțină confirmarea oficială din partea sultanului otoman pentru a-și legitima domnia.

2. Sumă de bani plătită Porții Otomane:

Începând cu secolul XVII, domnitorii români plăteau o sumă de bani anual Porții, ca dar pentru a primi această confirmare.

3. Serbare la curtea domnească cu prilejul primirii firmanului: <https://dexonline.ro/definitie/mucarer>.

România se angajează să participe la războiul antibolșevic, alături de Germania.

Pe 25³ iunie 1955 a fost înființată, la București, Biblioteca Centrală de Stat, azi Biblioteca Națională a României. Pe 25 iunie 1984 are loc inaugurarea oficială a lucrărilor de construcție a Casei Republicii și a Bulevardului "Victoria Socialismului" din București. Pe 25 iunie 1998 este instituit Ordinul "Steaua României", cu șase grade (Colan, Mare Cruce, Mare Ofițer, Comandor, Ofițer, Cavaler), cel mai înalt ordin național românesc, pentru a recompensa serviciile excepționale, civile și militare aduse statului și poporului român.

*** **iunie 106** - A început *Bătălia de la Sarmizegetusa (iunie – iulie 106)*⁴

Pe 28⁵ iunie 1243, Inocențiu al IV-lea devine papă.

Pe 28 iunie 1491, Eduard al IV-lea este încoronat rege al Angliei. Pe 28 iunie 1519, Carol al V-lea este ales împărat al Sfântului Imperiu Roman.

Pe 28 iunie 1651 începe bătălia de la Beresteczko dintre Polonia și Ucraina, cea mai mare bătălie din secolul al XVII-lea.

Pe 28 iunie 1838 are loc încoronarea Reginei Victoria a Regatului Unit.

Pe 28 iunie 1846, Adolphe Sax patentează saxofonul.

Pe 28 iunie 1883, Mihai Eminescu este arestat la Baia Mitrășevschi și internat la spitalul doctorului Alexandru A. Suțu.

Pe 28 iunie 1914 s-a produs atentatul de la Sarajevo. Arhiducele Franz Ferdinand al Austriei a fost asasinat împreună cu soția sa, Ducesa Sofîa, de către un extremist sârb, Gavrilo Princip. Acest eveniment a declanșat Primul Război Mondial.

Pe 28 iunie 1919 a fost semnat Tratatul de la Versailles, act ce a dus la încheierea Primului Război Mondial.

Pe 28 iunie 1926 se înființează marca Mercedes-Benz prin fuziunea companiilor lui Gottlieb Daimler și Karl Benz. Pe 28 iunie 1940, în Al Doilea Război Mondial, România cedează Uniunii Sovietice Basarabia, nordul Bucovinei și ținutul Herța, după ce URSS îi pune ultimatum.

Pe 28 iunie 1948, Iugoslavia este exclusă din blocul comunist.

Pe 28 iunie 1967, Israelul anexează Ierusalimul de est.

Pe 28 iunie 1982 are loc vizita în România a fostului președinte al Statelor Unite, Richard Nixon.

Pe 28 iunie 1993, Andrei Șerban, director al Teatrului Național București, își prezintă demisia din această funcție, unul dintre motivele acestei decizii fiind indiferența factorilor de decizie față de cultură.

Pe 28 iunie 2001, Slobodan Milošević, președinte al Serbiei între 1989-1997, este deferit Tribunalului de la Haga, sub acuzația de crime împotriva omenirii.

Pe 28 iunie 2020, bilanțul mondial al deceselor cauzate de COVID-19 depășește 500.000 de persoane. Numărul de cazuri confirmate de COVID-19 depășește 10 milioane la nivel mondial.

³ <https://observatornews.ro/social/25-iunie-evenimente-importante-care-au-avut-loc-in-aceasta-zi-dea-lungul-timpului-623352.html>.

⁴ <https://www.unitischimbam.ro/evenimentele-zilei-de-1-iunie-in-istorie/>.

⁵ <https://observatornews.ro/social/28-iunie-evenimente-importante-care-au-avut-loc-in-aceasta-zi-dea-lungul-timpului-623507.html>.

De la profesorii noștri aflăm despre...

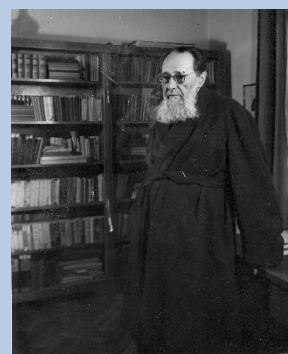

PROFESORUL CU CARTEA

prof. dr., Ene Claudia

Ion Agârbiceanu – preotul scriitor

Născut la 19 septembrie⁶ 1882, după propria mărturisire⁷, în comuna Cenade din județul Alba, situată la vreo 18 km de Blaj, Ion Agârbiceanu provine dintr-o familie care își trage numele după bunicul patern, Vasile Boariu, stabilit ca pădurar în Cenade, venind din comuna Agârbiciu/ Agârbiciu și căruia i s-a spus apoi Agârbiceanu, acesta rămânându-i și numele pe care l-a transmis descendenților. Comuna era locuită de români de amândouă confesiunile și de sași ce constituiau un număr semnificativ al minorității.

Tatăl, Niculae Agârbiceanu, era știutor de carte, abonat la o gazetă săptămânală și la o revistă umoristică *Calicul*, ce apărea la Sibiu, și împărtășea aceeași ocupație ca a bunicului. Mama, Ana, născută Olariu, nu știa carte, dar este evidentă influența religioasă pe care a avut-o asupra fiului, deoarece era nelipsită de la slujbele religioase, știa o mulțime de rugăciuni și era o bună povestitoare care reproducea povești auzite de la „păcurarii mărgineni” ce veneau cu oile prin acele zone, sau de la iconari pribegi ce făceau cunoscute „cărțile populare” din care reproducea versuri întregi. În proximitatea comunei se aflau trei domenii nobiliare ungurești dintre care două fuseseră achiziționate în secolul al XIX-lea de către fundațiile bisericești-culturale ale mitropoliei din Blaj.

Remarcabil la învățătură, Ion Agârbiceanu este mutat din clasa a IV-a la Blaj, unde finalizează liceul și obține diploma de bacalaureat în 1900 cu calificativul maxim. Aici îl uimește mărimea școlilor, dar mai cu seamă Catedrala și mărturisește că a umblat în costumul popular țărănesc, specific satului de unde provenea, până în anul V de liceu. De remarcat confesiunea pe care o lasă Ion Agârbiceanu în legătură cu venirea în Blaj: aduce cu sine de acasă o carte de rugăciuni din care citește mereu, până se obișnuiește cu școala, fiind o fire retrasă.

⁶ 12 septembrie, cf. cronologiei cuprinse în broșura „ION AGÂRBICEANU 100 de ani de la naștere, 1882-1982, apărută sub îngrijirea Uniunii Scriitorilor din R.S.România, Editura Cartea Românească, București, 1982, p. 26.

⁷ Mircea Zăciu, *Ceasuri de seară cu Ion Agârbiceanu*, Editura Dacia Cluj-Napoca, 1982, p. 328.

În luna septembrie a aceluiași an, se înscrie la Facultatea de Teologie a Facultății Regale din Budapesta, trimis de Mitropolia de Alba Iulia și Făgăraș din Blaj. În capitala Ungariei va manifesta o intensă implicare în viața culturală studențească de aici.

Întors în țară, funcționează în anul școlar 1904-1905 ca subprefect la Internatul de băieți din Blaj, iar în toamna aceluiași an este trimis de Episcopie la Facultatea de Litere din Budapesta, pentru profesorat, unde nu stă decât primul semestru, întorcându-se în februarie 1906. După alte două luni petrecute în cancelaria Mitropoliei, cere și i se oferă parohia Bucium-Șasa din județul Alba, de pe lângă Abrud. În aceeași primăvară se căsătorește cu Maria Aurelia Radu, fiica protopopului Dr. Sebastian Radu din Ocnele Mureșului, fost profesor al Liceului din Blaj.

După patru ani, trece paroh în comuna Orlat din județul Sibiu unde funcționează până în 1916 când trece cu familia, alături de armata română care cucerise zonele, în Vechiul Regat, stabilindu-se la Râmnicu Vâlcea. Urmează o perioadă de pribegie, fiind evacuați în noiembrie 1917, alături de alți refugiați, în Rusia. Se întoarce întâi în Basarabia, la Borujeni, apoi în Moldova și intră ca preot militar în corpul voluntarilor ardeleni de la Hîrlău, unde a rămas până după mobilizare. Se întoarce în Moldova, la Roman, apoi din nou la parohia din Orlat. În 1930, după o perioadă de implicare politică și culturală în calitate de deputat, apoi de inspector cultural al Casei Școalelor pentru județele vestice și nordice din Ardeal, este numit protopop român unit al Clujului, iar în 1930 este canonic al Eparhiei de Cluj-Gherla.

La 1 septembrie 1946 este pensionat la limită de vârstă când împlinise 63 de ani.

Scriitorul Ion Agârbiceanu este prolific, fiind cunoscut publicului larg mai ales pentru romanul *Arhanghelii* sau nuvela *Fefelega*, prin scrierile sale abordând teme majore precum cele sociale sau morale, inspirate din vasta experiență din zonele copilăriei sau din cele unde funcționase ca paroh. Creația sa, conform lui Mircea Zăciu, descinde, pe linia lui Sadoveanu, tot din tradiție și clasicism, doar că mai accentuat religioasă, din credința în caracterul uman și în redresarea acestuia. Agârbiceanu este, în viziunea sa, un existențialist creștin, nu departe de Maritain.

Ion Brad dezvăluie⁸ o întâlnire din tinerețe cu scriitorul pe care îl vizitează împreună cu Mircea Zăciu pentru a-l anunța că se va marca aniversarea romanului *Arhanghelii*. Scriitorul, circumspect la vizita celor doi tineri, le pune o singură condiție: să nu îl declare comunist, deoarece toată lumea îl știa de popă ca și pe Gala Galaction și că nu dorea să fie ajutat cu o slujbă, ci dacă se putea cu o pensie. Va primi o pensie de merit după intervenția acestora.

Locuia într-o casă care avea de acum „chiriași” nedoriți: „În casa mare, de familie, cu «economat» în spate și grădină, stătea atunci înghesuit. O bună parte a spațiului de la parter și etaj era ocupată de chiriași nedoriți, unii dintre ei impertinenți puși pe gâlceavă și răzbunări.”

⁸ Cu treizeci de ani în urmă în *Ceasuri de seară cu Ion Agârbiceanu*, ed. cit, pp. 50-62.

Dincolo de aceste date biografice, Ion Agârbiceanu a fost cunoscut generațiilor de elevi trecute pentru memorabila proză *Fefelega*, în care ni se propune un model al luptei cu destinul implacabil, dar și al relației strânse și indispensabile dintre om și animal. Numită de săteni Fefelega, a doua zi după ce și-a înmormântat soțul, Maria începe să care, împreună cu calul Bator, pietre pentru oameni, în schimbul unei plăți modice prin care să își crească copiii. Destinul dur al acestei femei face să îi moară copiii până să ajungă la vârsta adolescenței depline. Când ultima fată, Păunița, se duce după ceilalți, Fefelega decide să îl vândă pe Bator pentru a-i putea face copilei o înmormântare decentă.

Scriitorul ardelean știe să surprindă instantanee din viața oamenilor pe care i-a întâlnit, detaliul existențial fiind un bun subiect de transpus în narațiuni. Citind creațiile sale, putem cunoaște specificul vieții oamenilor din societatea ardelenescă aflată sub ocupație austro-ungară, ca și atmosfera unei epoci ce și-a avut poezia sa. Încadrat între Slavici și Rebreanu, ambii scriitori din Transilvania, Ion Agârbiceanu reușește să aducă și el alte nuanțe ale vieții omului de atunci, o istorie antropologică autohtonă.

Bibliografie

Agârbiceanu, Ion (2001), *Fefelega*, Chișinău, Editura Litera.

Zaciu, Mircea (1982), *Ceasuri de seară cu Ion Agârbiceanu, Mărturii, Comentarii, Arhivă*, Cluj-Napoca, Editura Dacia.

***Uniunea Scriitorilor din R.S.România (1982), *Ion Agârbiceanu. 100 de ani de la naștere.1882-1982*, București, Cartea Românească.

Alexandru cel Mare

prof. Beșcucă Vasilica

Fiul⁹ regelui Filip al II-lea al Macedoniei și al reginei Olimpia s-a născut în anul 356 î.Hr., chiar în aceeași noapte când Templul lui Artemis din Efes a fost incendiat. Tatăl său, care avea multe femei și care își neglija nevasta, i-a oferit fiului său, de-a lungul copilăriei, o educație spartană, fiind foarte sever. Se spune că l-a aruncat în mijlocul unui grup de lei^[4]. Zilnic, Alexandru se antrena din greu să lupte și să comande soldați, îndeplinind îndatoriri militare stricte. Datorită acestui mod de viață, a deprins tradițiile militare, dezvoltându-și o constituție robustă.

Mama lui Alexandru, Olimpia, nu era de origine macedoneană, ci era o grecoaică din Epir. După istorici, ea a fost o femeie aprigă, extrem de neconvențională, cu ambiții dinastice foarte puternice și cu interese oculte, crezând în „viața viitoare” și farmece. Soțul ei, regele Filip, a luat-o în căsătorie când ea avea 20 de ani, iar el 28. Dar, foarte curând, după conceperea lui Alexandru, el a început să se sperie de propria lui soție, pe care a surprins-o odată dormind cu șerpi în pat. Oracolul i-a prezis lui Filip că ochiul cu care s-a uitat prin gaura cheii ca să-și vadă pe ascuns nevasta îi va fi scos în viitor. Ceea ce s-a și întâmplat, în cursul unei lupte.

Când Alexandru a împlinit treisprezece ani, tatăl său, regele Filip al II-lea al Macedoniei, a decis că Alexandru avea nevoie de o educație superioară pe lângă educația spartană, și i-a căutat un tutore. Acesta a fost marele filozof al antichității, Aristotel, care s-a ocupat de educația tânărului Alexandru, dându-i acestuia vaste cunoștințe din domeniul filozofiei, astronomiei, matematicii, artei, biologiei, geografiei și politicii.

.... băiatul care a visat să fie zeu și a murit singur în Babilon.

A avut toată lumea în mâinile lui¹⁰. Dar nu și timpul. S-a născut în 356 î.Hr., în Pella, capitala Macedoniei. Fiul regelui Filip al II-lea și al reginei Olimpias, Alexandru n-a fost un copil obișnuit. De mic, visa cu ochii deschiși, nu la comori, ci la glorie, nu la palate, ci la legende. Avea 13 ani când a fost dat pe mâna celui mai mare gânditor al lumii: Aristotel. A învățat filozofie, strategie, știință și mai ales, Iliada. Cartea de căpătâi a eroului său, Achile. Alexandru n-a vrut să trăiască mult. A vrut să trăiască legendar. La 20 de ani, după ce tatăl său a fost asasinat, Alexandru devine rege. Armata îl urmează. Grecia îl recunoaște. Dar el nu se mulțumește cu tronul tatălui. Vrea lumea întreagă. În următorii 10 ani, Alexandru cucerește un imperiu mai mare decât orice altul înainte de el. Îl înfrânge pe regele Darius al Persiei. Trece prin Siria, Egipt, Mesopotamia. Fondează orașe, inclusiv Alexandria, care va deveni farul lumii antice. E aclamat ca zeu în Egipt. Înfrânge armate de 10 ori mai mari. Traversează deșerturi. Îi urcă pe oameni pe munți și nu-i mai lasă să coboare. Dar ceva se schimbă. Alexandru începe să creadă că e mai mult decât un om. Poartă haine persane. Cere să fie adorat ca fiu al lui Zeus. Își omoară generaliile care îl contrazic. Soldații încep să se teamă. Apoi să obosească. Și să-i ceară să se întoarcă acasă. Dar Alexandru nu are casă... Doar visuri. Merge mai departe. Ajunge în India, unde armata îi spune stop. Se întoarce, dar nu renunță.

Visează la noi cuceriri... Arabia... Africa... Poate lumea întreagă. În 323 î.Hr., ajunge în Babilon. Epuizat, bolnav, poate otrăvit, poate copleșit. La 32 de ani, moare. Fără moștenitor. Fără un plan. Fără să-și fi trăit bătrânețea. Dar cu un nume care nu s-a mai șters niciodată... După moartea lui, imperiul se rupe în bucăți. Generalii săi - „diadohii” - se luptă între ei. Nu pentru visul lui, ci pentru putere. Alexandru e îngropat într-un mormânt care s-a pierdut în istorie. Poate pentru că legenda era mai mare decât o piatră. Dar ce a rămas? Un tânăr care a unit lumea

⁹ https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_cel_Mare.

¹⁰ <https://www.facebook.com/groups/121024041603876/posts/alexandru-cel-mare-b%C4%83iatul-care-a-visat-s%C4%83-fie-zeu-%C5%9Fi-a-murit-singur-%C3%AEn-babilona/2432055207167403/>.

Reușite școlare și extrașcolare

Minionii – tradiție de suflet la „Târgul Jucăriilor Vechi”

*prof. înv. primar,
Caraconcea Cristina*

De ani de zile, în fiecare 1 Iunie, noi, „Minionii”, avem o misiune specială: participăm la Târgul Jucăriilor Vechi din Giurgiu, organizat de Crucea Roșie pe pietonala „Mircea cel Bătrân”. A devenit pentru noi o adevărată tradiție și o sărbătoare la care nu lipsim niciodată.

An de an, strângem jucării de la toți copiii din școala noastră. Ursuleți de pluș, păpuși, jocuri, mașinuțe sau cărți – toate ajung pe standul nostru, pregătite să își găsească noi prieteni. Noi doar le aranjăm frumos, zâmbim larg și ne ocupăm de „negocieri”. Și, trebuie să recunoaștem, ne iese din ce în ce mai bine!

Atmosfera este mereu una de poveste: râsete, voie bună și o piață plină de culoare, unde fiecare jucărie își spune povestea. Anul acesta, efortul nostru comun a adus un rezultat de care suntem mândri: peste 500 de lei adunați pentru a fi donați copiilor care au nevoie de sprijin.

De fiecare dată când plecăm de la târg, simțim că am dăruit mai mult decât jucării – am dăruit bucurie și speranță. Pentru noi, Minionii, această experiență este o lecție vie despre generozitate, solidaritate și puterea de a face bine împreună.

Și, așa cum ne place să spunem: ne vedem la târg și anul viitor! 🐣❤️

Mulțumim din suflet colegilor din școală, care au donat jucării cu drag, părinților care ne-au sprijinit la fiecare pas și voluntarilor de la Crucea Roșie Giurgiu, care au făcut posibil acest eveniment minunat. Fără voi, bucuria noastră nu ar fi fost la fel de mare! 🌸

Minionii și zâmbetele sănătoase – „Micii Stomatologi”

*prof. înv. primar,
Caraconcea Cristina*

Anul acesta, Minionii au avut parte de o experiență deosebită: am participat la proiectul educațional „**Micii Stomatologi**”, organizat la nivel național. Programul de educație pentru sănătate oro-dentară, se adresează copiilor școlari cu vârste de 6-12 ani (în România participă 900 de clase) și este derulat de Crucea Roșie Română în parteneriat cu Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila – Facultatea de Stomatologie și Asociația Națională de Stomatologie Pediatrică din România.

Totul a început cu doamna învățătoare, care a urmat o instruire online și a primit materiale speciale: lecții, fișe și caiete pentru noi. Apoi a venit partea cea mai frumoasă – activitățile din clasă!

📖 Am avut **trei lecții teoretice**, în care am aflat:

- cum sunt construiți dinții și de ce sunt atât de importanți,
- cât de necesar este periajul de două ori pe zi,
- ce alimente ne ajută să avem un zâmbet sănătos și care sunt „dușmanii” dinților.

🧠 La activitățile practice ne-am distrat de minune: am pictat zâmbete vesele, am răspuns la quiz-uri despre igiena dentară și chiar am exersat **periajul corect pe machete speciale**. Am descoperit că tehnica „de sus în jos” și „mișcările circulare” sunt cheia unui periaj reușit.

Am aflat și câteva statistici surprinzătoare: mulți copii din România au carii de la vârste mici, pentru că nu se spală corect pe dinți sau consumă prea multe dulciuri. Așa că noi, Minionii, am făcut o promisiune: **periaj dimineța și seara, vizite regulate la stomatolog și mai puține dulciuri!** 🍏🦷

🌟 Invitați speciali în clasă:

Am avut onoarea să ne viziteze **Dna Lia Măcelaru**, care ne-a explicat cu răbdare lucruri importante despre dinți și igienă orală, și **Teodora Stoianovici**, o studentă super drăguță care ne-a învățat prin joc cum să avem grijă de zâmbetul nostru. Minionii au fost extrem de încântați să primească sfaturi de la adevărați experți și să pună întrebări curioase!

🏠 Vizită la cabinetul stomatologic Happy Dent:

Pentru a vedea în practică tot ce am învățat, am mers la **Happy Dent**, unde ne-am familiarizat cu mediul unui cabinet stomatologic și cu instrumentele folosite de medicii dentiști. Experiența ne-a ajutat să înțelegem că vizitele la stomatolog nu sunt deloc înfricoșătoare, ci chiar interesante și utile pentru sănătatea dinților noștri.

Participarea la „Micii Stomatologi” a fost pentru noi o adevărată lecție de viață. Ne-a învățat că zâmbetul sănătos nu ține doar de aspect, ci și de sănătatea întregului organism.

💛 Mulțumim doamnei Lia Măcelaru, Teodorei Stoianovici, voluntarilor de la Crucea Roșie, medicilor stomatologi și echipei de la **Happy Dent** care ne-au ajutat să învățăm prin joc și voie bună. Acum știm că un zâmbet frumos începe cu o periută de dinți folosită corect!

Și, pentru că noi suntem Minioni, promitem să ne ținem de cuvânt: **zâmbete sănătoase, zi de zi!** 😊👉

Ce spun Minionii despre „Micii Stomatologi”?

🦷 „Am învățat că dinții nu se spală pe fugă... și nici cu ciocolată!” – Andrei

🦷 „Mi-a plăcut când am exersat pe machetă, parcă eram un dentist adevărat!” – Sofia

🦷 „Bananaaa... dar nu înainte de periaj!” – Alex

🦷 „De acum mă spăl de două ori pe zi, ca să am dinții mai albi decât zâmbetul unui minion!” – Rafi

🦷 „Am aflat că dinții de lapte sunt la fel de importanți ca și cei mari.” – David Ma.

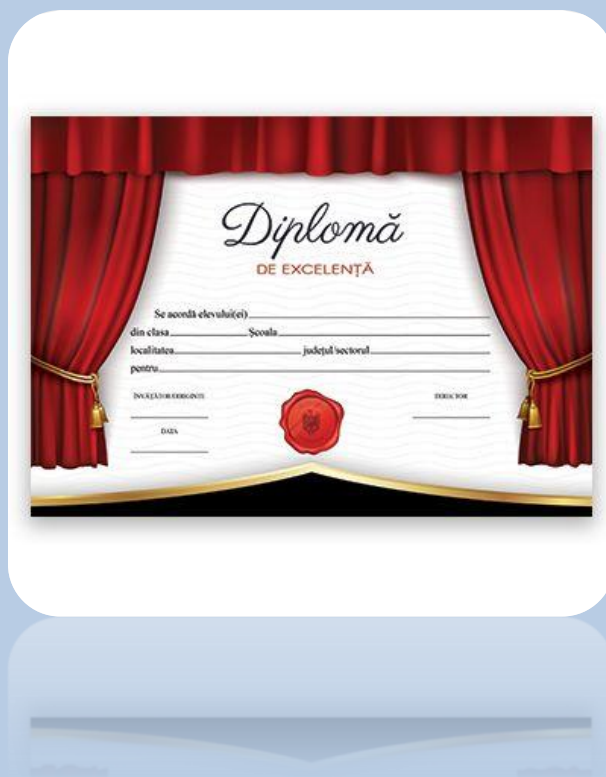

Premierea de sfârșit de an școlar

Ca în fiecare an, elevii au participat, alături de părinți și de învățători/ profesori diriginți la festivitatea de încheiere a anului școlar 2024-2025. Au fost o multitudine de premii I, II și III, mențiuni și chiar premii de excelență care au încununat efortul susținut pe tot parcursul anului la învățătură și buna purtare ale elevilor.

Festivitatea s-a deschis cu alocuțiunea doamnelor director, după care elevii claselor a VIII-a au predat ștafeta, respectiv clopoțelul, generației clasei a IV-a, viitori gimnaziști în anul școlar următor. Sub o căldură dogoritoare de vară, promițătoare a unei vacanțe mult așteptate, elevii au primit coronițele și diplomele după meritul fiecăruia. De menționat că, pe lângă diplome, au primit cărți obținute prin proiectul derulat de școală care să le facă vacanța mai plăcută și ceasurile de tihnă mai relaxante. Tot acum le-au fost înmânate diplomele de la concursuri extrașcolare la care au participat cu succes, precum: Comper, Olimpiada de Limba și Literatura Română, Olimpiada „Cultură și Spiritualitate Românească” etc.

Cu speranța că anul viitor școlar va fi cel puțin la fel de fructuos, dorim tuturor actanților mediului educațional Vacanță frumoasă!

Din creațiile elevilor noștri

Întâlnire cu Apolodor

Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Într-o dimineață obișnuită din „Școala ALTFEL”, școala noastră a fost zguduită de un eveniment extraordinar: Apolodor, pinguinul faimos din Labrador, a aterizat direct în curtea școlii noastre... cu un balon cu aer cald! Toată lumea s-a adunat în jurul lui, curioasă și entuziasmată. Am venit să vă învăț despre familia mea!”, a spus el, făcându-ne să râdem cu voioșia lui.

Ziua a început cu o provocare: fiecare clasă trebuia să creeze o poveste despre o familie specială, iar Apolodor urma să fie personajul principal. Noi am scris despre cum a călătorit prin lume să-și găsească frații, dar, în drum, și-a creat o nouă familie din prietenii pe care i-a întâlnit: un urs polar, o bufniță înțeleaptă și un leu curajos.

După ce poveștile au fost prezentate, Apolodor ne-a dus în sala de sport, unde ne-a învățat un dans al „familiei unite”. Toată lumea a participat: profesori, elevi și chiar părinții invitați. Apolodor ne-a uimit cu talentul său de dansator, iar la final a împărțit fiecăruia câte o pernă albă cu un mesaj: „Familia este acolo unde inima ta se simte acasă!”.

Ziua s-a încheiat cu o plimbare în balonul cu aer cald, deasupra orașului. Am râs, am cântat și am simțit că pentru o zi eram toți o parte din familia lui Apolodor. A fost cea mai spectaculoasă „Școală Altfel” din viața noastră!

Apolodor matematician

Ciocan Briana Florentina, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Într-o zi liniștită și educativă din „Școala Altfel”, s-a întâmplat ceva de neînchipuit. A venit cineva în școala noastră, dar ghiciți cine era? Apolodor! Era de necrezut! Rămăseserăm toți șocați, dar ne-am revenit în curând și am început să îi punem tot felul de întrebări, cum ar fi: „De ce ai venit aici? De ce te cheamă așa? Cum arătau frații tăi?” După ce ne-a răspuns zâmbitor la ultimele două întrebări, a decis să ne răspundă și la prima: venise la noi să învețe... matematică! De ce? Pentru că își dorea foarte mult să fie primul pinguin care știe matematică, necesară, zicea el, călătoriei spre Labrador.

Zis și făcut! După o săptămână, a început să vină la orele de matematică. Chiar dacă noi nu credeam că un pinguin poate învăța matematică, ei, bine, ne-a dovedit că am greșit. Cu timpul a început să fie mai bun decât noi toți la un loc. La fiecare concurs de matematică lua locul I.

După mulți ani, a venit timpul să plece la frații lui din Labrador. Ne-am luat la revedere, iar el a plecat acasă ca primul pinguin matematician.

Aventura labirintului misterios

**Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia**

Era o zi caldă de vară și mă aflam în vacanță la bunici. Acolo m-am relaxat cu prietenii mei și, după ce am povestit cum s-a încheiat anul școlar, ne-am hotărât să jucăm un joc inventat de noi pe care l-am numit „Labirintul misterios”.

Am construit un labirint din cutii mari de carton pe care fiecare le-a adus de acasă, iar regula principală era să găsim comoara ascunsă fără să fim prinși de gardianul labirintului și anume Eric. După ce am stabilit regulile jocului, am făcut bilețele cu numere de la 1 la 3 pentru a afla cine va începe primul. Norocoasa a fost Alina, după care urma David, apoi eu.

Alina, după câteva minute de explorarea a labirintului, a găsit un indiciu pe o hârtie care spunea: „Caută steaua albastră!” Emoționată, a început să alerge printre cutii, dar Eric a prins-o înainte să poată ajunge la comoară și, astfel, jocul s-a încheiat pentru ea.

David, fiind al doilea, urmează și el aceiași pași ai jocului, dar, din păcate, și el a fost prins de gardianul Eric. A venit și rândul meu. Fiind foarte emoționată, am încercat să nu fac aceleași greșeli ca prietenii mei, dar, din nefericire, și eu am fost prinsă de gardianul vigilant.

Cu toate că nimeni nu a găsit comoara, ne-am distrat de minune și am decis să ne jucăm din nou a doua zi. După ce ne-am adunat curajul să încercăm din nou, am intrat într-un alt labirint, trasat parcă mai complicat decât cel dinainte. Liniile păreau să se miște sub privirile noastre, iar umbrele se întindeau ciudat pe podea. Eram hotărâți să ne coordonăm mai bine. De această dată, Eric, gardianul, ne privea de pe margine, iar privirea lui părea să ascundă mai mult decât ne spunea jocul.

La jumătatea traseului, o lumină ciudată a început să pâlpâie pe unul dintre pereți. Apropiindu-ne, am observat că forma luminii semăna seamănă cu un ceas uriaș, ticăind din ce în ce mai repede. Ne-am dat seama că aveam un timp limitat să găsim următorul indiciu. În timp ce căutam cu disperare, David a descoperit un semnal ascuns sub un strat subțire de praf. Era un cerc mic, iar în mijlocul lui o inscripție aproape invizibilă: „Împreună”.

Am început să lucrăm mai repede și mai coordonat, descoperind alte simboluri similare, care formau un traseu. La un moment dat, podeaua a început să vibreze ușor, iar liniile desenate păreau să se transforme, schimbându-și forma. Am simțit o umbră trecând pe lângă noi, ca o prezență care ne supraveghea.

Cu inima bătând puternic, am urmat traseul până am ajuns la o platformă centrală. Pe platformă era o cutie mare, dar în fața ei se afla un zid invizibil. Puteam să vedem cutia, dar nu ne puteam apropia de ea. Am înțeles că pentru a trece, trebuia să rezolvăm o ghicitoare greu de înțeles. Pereții erau acoperiți cu simboluri, iar fiecare părea să corespundă unui număr. După câteva momente de analizat, am găsit soluția!

Pe măsură ce zidul dispărea, părea să strălucească mai intens. Înaintând, am găsit recompensa finală: un bilet pe care era scris: că adevărata comoară era lucrul în echipă și că ne-am descurcat admirabil.

Obosiți, dar fericiți, ne-am privit unul pe altul și am știut că experiența aceasta nu o voi uita niciodată!

Grădina magică

Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Într-o zi însorită, Luana a descoperit o poartă veche, ascunsă după niște tufe mari de trandafir. Curioasă, a împins poarta, iar în fața ei s-a deschis o grădină magică. Florile străluceau în toate culorile, iar copacii păreau să șoptească povești vechi. Un izvor limpede curgea liniștit prin mijlocul grădinii, în timp ce păsările cântau o melodie parcă fermecată. În mijlocul grădinii, Luana a văzut un copac uriaș, cu o ușă mică, sculptată în trunchi. „Ce-o fi aici?” se întreabă ea, cu inima bătându-i tare. A deschis ușa și a găsit o cameră micuță, luminată de o rază de soare care cădea fix pe o cutie de lemn. Cu mâinile tremurânde, a deschis cutia și a rămas uimită: din ea a ieșit o lumină aurie care s-a transformat într-un fluture strălucitor.

Fluturile s-a apropiat de fată și i-a șoptit: „Această grădină e specială, iar tu ai fost aleasă să o protejezi.” Nimeni nu trebuie să știe de ea. Luana era fericită și mândră. Știa că tocmai trăise o experiență pe care nu o va uita niciodată. Grădina devenise locul ei secret, unde se putea întoarce de câte ori avea nevoie de magie și de liniște.

Lumea mea altfel cu Olguța

Geangu Antonia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Olguța este noua mea colegă și mi se pare foarte interesantă. Este diferită de ceilalți, mereu spune lucruri amuzante și pare că știe o mulțime de povești. Într-o zi după ore, a venit la mine cu o idee: să mergem și să explorăm cartierul vechi al orașului. Spunea că pe acolo sunt case frumoase și că s-ar putea să găsim ceva neașteptat.

Am pornit împreună, pășind pe străduțele înguste. Casele erau vechi, cu ferestre mari și balcoane din fier aurit. Unele păreau părăsite, iar altele aveau grădini mici, pline cu flori viu colorate. La un moment dat, am descoperit o librărie mică, ascunsă între două clădiri. Înăuntru mirosea a hârtie

veche, iar rafturile erau pline de cărți prăfuite, înconjurate de pânze de păianjen înfricoșătoare. Olguța a început să cânte ceva printre ele. Părea foarte fericită că a găsit o carte de aventuri, dar îngrozită de pânzele de păianjen. Am ieșit și ne-am așezat pe banca din parc, unde a început să-mi povestească despre ea. Am ascultat cu atenție și mi-am dat seama că Olguța este genul de prietenă care te face să vezi lumea altfel.

A fost o zi grozavă și sunt sigură că vor mai urma multe alte aventuri alături de ea!

Grădina secretă

Sîrbu Sofia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Luanei, o fetiță de șase anișori, îi plăcea foarte mult să exploreze lumea înconjurătoare. Aceasta, într-o frumoasă zi de primăvară, se plimba până când și-a dat seama că a ajuns într-o grădină. Dar nu era una cunoscută de ea și nici nu părea a fi una obișnuită. După câteva minute, și-a dat seama că acea grădină nu era una normală, ci una secretă.

Luana nu mai avea nici măcar o scăpare din acel loc și îi era foame. La un moment dat, aceasta vede un piset care o conducea către mâncare. După alte câteva minute bune de mers, a ajuns la un pom frumos și plin de fructe diverse. Au mâncat împreună foarte multe fructe dulci și zemoase (mere, pere, portocale, gutui, mandarine, clementine, banane, caise, piersici etc.) până când i-a durut burta.

Alături de piset, s-a așezat pe o piatră și... a descoperit ieșirea secretă! De atunci, Luana a fost mereu atentă pe unde merge, dar nu a uitat niciodată prietenia pisetului care a ajutat-o să ia o masă sănătoasă într-un loc misterios.

O poveste cu Olguța

Sîrbu Sofia, clasa a V-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Era prima zi de școală din modulul al treilea. Am aflat că avem o nouă colegă pe nume Olguța. Într-o pauză, Olguța s-a certat cu o altă colegă pe nume Ana. Acestea s-au contrazis până ce au început să se bată. Colegele care erau în clasă s-au dus repede și au chemat-o pe doamna care era pe hol. Profesoara respectivă a oprit cearta și le-a sunat diriginta. Doamna dirigintă le-a chemat pe fete și pe părinții acestora. Au discutat cu toții și au încercat să le împace pe fete. Olguța și Ana nu și-au mai vorbit.

Olguței îi plăcea la școală, învăța bine și lua numai nouă și zece. Anei nu prea îi plăcea la școală, nu învăța și lua note mici. Cele două fete încă erau certate și supărate și dădeau vina una pe cealaltă. Ana era atât de supărată pe Olguța, dar nu suficient de mult încât să întreacă supărarea Olguței. Deși Olguța nu i-a făcut nimic Anei, aceasta a împins-o pe Olguța în timp ce privea pe geam.

După acest gest necugetat, Ana a fost exmatriculată, părinții ei au primit o amendă, iar Olguța a ajuns în stare gravă la spital...

Dar, stai! Nu așa s-au întâmplat lucrurile! Totul este imaginația Sofiei din clasa a V-a, care, prin această povestire vrea să vă atragă atenția că nu este bine să vă certați și să deveniți violenți. Educația înseamnă toleranță și aplanarea conflictelor!

Decibal

Petcu Alesia Claudia Gabriela, clasa a VII-a A, „MCB”
prof. coord. Ene Claudia

Eu și Valentina ne plimbam de ceva timp prin pădure, fără să spunem nici un cuvânt. M-am hotărât hotărât ca eu să rup tăcerea și am început să îi vorbesc:

-Probabil că te întrebi de ce am ales să ne plimbăm prin pădure, având în vedere că miroase a iarbă sau că nu ai ce face aici.

-Ai dreptate. De ce ne aflăm aici? a întrebat Valentina. Te afli mereu aici, în pădure.

-Am vrut să te aduc aici, deoarece vreau să îți povestesc o întâmplare deosebită care s-a petrecut ieri. Ia un loc și îți vei schimba părerea despre pădure, i-am spus zâmbind Valentinei.

Ne-am așezat fiecare pe o buturugă, iar eu am început să povestesc.

Mă aflam într-o pădure din Brașov. Admiram cu fascinație cum razele de soarelui treceau printre coroanele verzi ale copacilor, ale căror crengi se mișcau la fiecare adiere răcoroasă a vântului, iar frunzele foșneau duios, un sunet pe care vreau să-l aud de fiecare dată. Iarba verde-gălbuie strălucea când o priveai și gingașele floricele deveneau un covoraș colorat și parfumat prin pădure. Printre coroanele umbroase ale copacilor se auzea un cor de glasuri ce cânta melodia naturii, împreună cu izvorul cristalin ce curgea și el susurând peste pietrele lucioase. Eram bucuros să aud păsările libere, apa, vântul... Mă simțeam binecuvântat să văd toate aceste frumuseți ale naturii.

Am decis să merg mai departe. Îmi căutam un loc în care să dorm peste noapte cu cortul. Eram foarte curios să încerc să trăiesc așa cum o făceau oamenii acum mii de ani în urmă.

Odată ce am găsit un loc spațios în care puteai vedea cerul cu licuricii săi de stele, cu iarba viu colorată de flori printre copacii zvelți, am decis că acela este locul potrivit. Nu era nici urmă de animale precum urși sau lupi.

După ce am instalat cortul, am vrut să mai explorez puțin terenul, până ce se lăsa seara. Pe când mergeam și inspiram cu nesaț mirosul curat de munte văd o ființă ce părea să semene cu un om. Am încercat să fac pași mici, ca acea ființă să nu mă vadă și să se sperie. Dar, la următorul pas, m-am împiedicat de o piatră și am căzut. Ființa s-a întors și se uita cu ochii mari la mine. Am observat că se apropia, ceea ce m-a uimit. A început să-mi vorbească o limbă străveche, pe care nu o înțelegeam. Am presupus că vrea să mă ajute, pentru că mi-a întins mâna. M-am ridicat cu ajutorul omului și încercam să îi dau seama ce spune. Avea părul lung, șaten, ochi căprui, persoana era înaltă, purta haine din pielea unui animal și ținea un băț în mâna dreaptă.

I-am vorbit, sperând că mă va înțelege și, spre stupoarea mea, a înțeles ce îi spun și a început să-mi vorbească în aproape aceeași limbă ca și a mea. I-am explicat ce făceam în pădure și i-am zis că am un loc unde poate sta și el. M-a urmat și am ajuns la cort, de care a rămas uimit, spunându-mi că arăta mult mai bine decât cămăruța sa pe care a creat-o în munte. Restul după-amiezii am petrecut-o căutând mâncare împreună cu noul meu prieten, Decibal. Fusese numit după celebrul Decebal, mi-a explicat, doar că părinții i-au schimbat o literă din nume.

Am mâncat niște plante care chiar erau bune, apoi, când soarele a apus, am privit stelele strălucitoare care au apărut clipind, una câte una, pe cerul nopții. Cât timp ne uitam la cer, am văzut un nor din care am auzit o voce. Acea voce a început să ne povestească trecutul, iar pe nor apăreau imagini cu ceea ce ni se povestea. La un moment dat, mi-am auzit numele. Vocea mi-a spus că sunt moștenitorul celui ce stă lângă mine. Din tufișuri au început să iasă animale care se aplecau spre mine și Decibal, ca într-un vis. Tot ceea ce se întâmpla era, de altfel, minunat. De când l-am întâlnit pe Decibal, am simțit că noi doi ne asemănăm. În curând, am fost amândoi de acord să ne culcăm.

Dimineața, Decibal nu mai era lângă mine, dar am găsit niște cuvinte scrise pe o piatră. Scrisa că vrea să ne mai întâlnim și că mă așteaptă oricând. I-am scris și eu că voi reveni în următoarele drumeții. După ce am terminat de povestit Valentinei toate acestea, am spus:

-Nu voi uita niciodată ziua de ieri! A fost cel mai interesant lucru care mi se putea întâmpla!

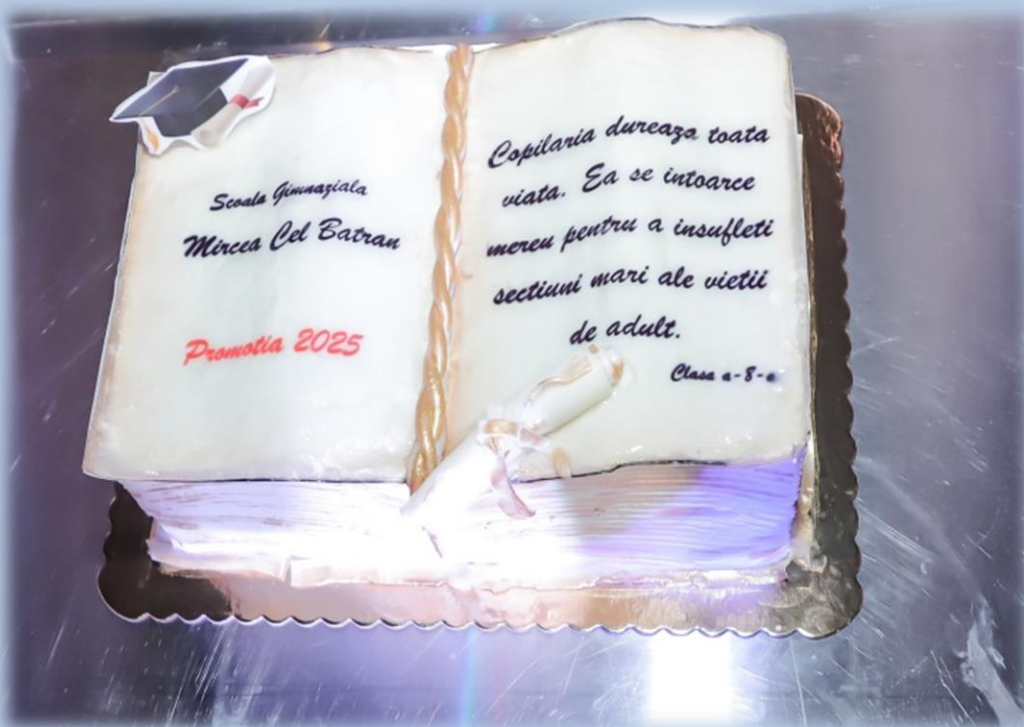
-Nu-mi vine să cred că toate astea ți s-au întâmplat ieri! Acum înțeleg de ce ești atât de apropiat de natură. De altfel, ai fost mereu pasionat de felul în care trăiau oamenii acum mulți ani.

-Da, iar faptul că mi-am întâlnit strămoșul, este partea cea mai bună! Uite! Am ajuns în locul unde cu o zi înainte am descoperit cine sunt. Într-o parte, stătea Decibal care mă aștepta. Ne-am îndreptat spre el și i-am prezentat-o pe Valentina. Clipe minunate s-au scurs și...

Am simțit că aș fi putut trăi acolo mult timp alături de persoanele dragi și de natură, așa cum și străbunii mei au făcut-o!

Instantanee în imagini

Banchet clasele a VIII-a, 10 iunie 2025 ... Miss și Mister

Mulțumim pentru
invitație, Grădinița cu
program prelungit
„Dumbrava Minunată”!
Festival-Concurs-Magia
Dansului
Ediția a III-a

TRUPA DE DANS „MBSTARS”

AM PARTICIPAT
ȘI LA ZIUA
INTERNAȚIONALĂ
A IEI!

©MUNICIPIUL GIURGIU